

Vi anklager jo ikke ministeren eller denne regering for at gå ind i sagen og forsøge at påvirke direktivet i en fornuftig retning, men det, vi angriber, er, når man ikke når det, der må have været målet, altså at man fortsat sikrede almindeligt, lettere fritidsarbejde for danske børn, så må man tage konsekvensen af det og stemme imod.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Poul Erik Dyrland for en kort bemærkning, og så er det min agt snart at gå videre i ordforrækken.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Egentlig er jeg lidt overrasket over, at fru Charlotte Antonsen er så ærgerlig over det her forslag. Jeg synes egentlig, at fru Charlotte Antonsen havde god grund til at glæde sig over det her forslag. Men det hænger jo selvfølgelig sammen med den kendsgerning, som vi reelt står over for, at hvis det havde stået til Kommissionen, havde vi i dag skullet implementere et direktivforslag, hvor der var forbud imod, at børn under 15 år udførte arbejde overhovedet. Det er reelt det, vi taler om.

Nu er vi så i den situation, at vi står med et direktiv, der forbyder børn under 13 år at udføre arbejde, og det er altså en meget lille gruppe, som vi ifølge fru Charlotte Antonsen nu generer unødigt. Det synes jeg ikke vi gør. Jeg mener ikke, at børn under 13 år hører hjemme på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg i øvrigt godt sige og gøre opmærksom på, når vi nævner det her med tal og antal ulykker, at i den opgørelse, som fru Charlotte Antonsen henviser til, der taler man om ulykker, der har karakter af et dødsfald, meget alvorlige ulykker og andre ulykker med legemsbeskadigelse.

Alle, der laver disse her undersøgelser også i Arbejdstilsynet, er jo enige om, at langtfra alle uheld og ulykker bliver anmeldt. Så de tal her tror jeg vi skal tage med et gran salt, for sandheden er anderledes end det, som tallene viser.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes godt, jeg vil prøve at redde Venstres og De Konservatives ordførere, inden de bevæger sig ud over kanten af det rimelige, og fortælle, hvad der lå på bordet, da jeg i 1993 blev arbejdsminister, og hvad der er gået forud.

Der er gået forud, at den daværende arbejdsminister selvfølgelig har udarbejdet eller arbejdet på det grundlag, som ligger i de bekendtgørelser, der handler om børns og unges arbejde. Og dér skulle jeg hilse og sige fra min forgænger, tror jeg nok, at den bekendtgørelse altså stammer tilbage fra 1977. Det vil sige, at der har været borgerlig, konservativ arbejdsminister i 11 år, og da er der altså ikke blevet taget noget som helst initiativ til forenkling af den bekendtgørelse. Det er den bekendtgørelse, der har været ledetråden i den daværende regerings tid, og dér skulle jeg hilse og sige, at den ikke er mindre detaljeret end det direktivforslag, der ligger på bordet nu, og som skal vedtages, fordi vi faktisk har et ansvar over for EU.

Så jeg synes sådan set, at man skal prøve at klappe hesten en anelse i forhold til at sige, hvad det var, der lå på bordet dengang, og hvad der ligger på bordet nu. Desværre er det jo ikke sådan, at hr. Knud Erik Kirkegaard kan komme på banen her i Folketinget, men jeg vil godt sige, at jeg har tillid til min forgænger, og til, at han i det arbejde, han har foretaget sig i EU, har taget udgangspunkt i de daværende danske regler, som han ikke på noget tidspunkt har taget initiativ til at ændre, til trods for, at han har kunnet gøre det under en bemyndigelse i arbejdsmiljøloven.

(Kort bemærkning).

Jens Risgaard Knudsen (S):

Det var virkelig værdifuld historieskrivning, som arbejdsministeren her præsterede, og jeg tror, at den tidligere arbejdsminister, den konservative hr. Kirkegaard, vil være meget, meget godt tilfreds med denne meget kontante historieskrivning fra arbejdsministerens side.

Og så i anledning af den nuværende konservative ordfører hr. Bendtsens bemærkninger må jeg sige, at efter min opfattelse er hr. Bendtsen aldeles historieløs, når der er tale om hr. Kirkegaards stærke engagement i sin egenskab af arbejdsminister under sidste VK-regering.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil ikke slås med hr. Risgaard Knudsen om, hvem der er ældst, for jeg tror, jeg ville blive taber. Min historiske erfaring i dette hus rækker dog så langt, at jeg som menigt medlem af Markedsudvalget har oplevet den tidligere arbejdsminister hr. Risgaard Knudsen, bl.a. på det tidspunkt, da Markedsudvalget behandlede dette